



**Al·leluia!**  
**Lloeu el nom del Senyor!**  
**Sigui beneït el nom del Senyor**  
**ara i per tots els segles. (Salm 113)**

Avui, que celebrem l'aniversari en el que Déu la va cridar al cel -va ser el 15 de maig de 1956-, volem donar gràcies al Senyor i a la Verge Maria per haver-nos donat a Magdalena Aulina com a fundadora i pionera de la consagració secular, i també de la crida universal a la santedat.



La nostra acció de gràcies més profunda s'enlaira al Senyor, que ens sorprèn amb el do d'aquest reconeixement pontifici, decret que porta la data del dia 6 de gener de 2018, l'Epifania del Senyor.

Sens dubte, va ser un gran regal de Reis que varem rebre amb molta emoció i il·lusió, i, al mateix temps, amb gratitud i responsabilitat. El varem rebre com una epifania de l'amor de Déu cap a l'Institut de la seva serventa fidel Magdalena Aulina.

Magdalena va donar a la festa de Reis un relleu molt singular i profund, doncs ja va idear una celebració que és un pilar del seu carisma i espiritualitat, i que, fins avui, continuem celebrant-la segons els seus llegats. Ho podem veure i recordar a la sala on hem volgut deixar palès el testimoni d'aquesta herència preciosa.

En aquest moment el cor i el pensament de tot l'Institut es dirigeix també, de manera particular, cap a S.S. el Papa Francesc, qui, mitjançant l'organisme competent de la Santa Seu, ens ha concedit regir-nos per les normes dels Instituts de Dret Pontifici.



Igualment rebí el nostre agraïment Vd., Sr. Cardenal, arquebisbe de Barcelona, que ens presideix i que va presentar a la Santa Seu la sol·licitud corresponent.

En efecte, és el bisbe de la diòcesis on té la Casa Central, qui ha de presentar la instància a Roma perquè a un Institut de Dret Diocesà se li concedeixi el reconeixement de Dret Pontifici.

El 7 d'abril de 2016, al bell mig de l'any centenari de l'Institut, vaig ser rebuda per Vd., Sr Cardenal, per saludar-lo i presentar-me, i alhora exposar-li la situació geogràfica i numèrica del nostre Institut, doncs el fet d'estar escampat per diferents països -a part d'Espanya, França i Itàlia, també a Puerto Rico i Paraguai, a Guinea Equatorial, República Democràtica del Congo y Burkina Faso- era convenient adequar aquesta realitat al que preveu el Dret de l'Església, i passar de regir-nos pel Dret Diocesà a la normativa dels Instituts de Dret Pontifici.

Moltes gràcies de nou, Sr. Cardenal, perquè amb el seu estil pastoral i familiar no va dubtar ni un sol instant en donar el seu consentiment, ajuda i beneplàcit. També li vull agrair al Sr. Bisbe auxiliar Sergi Gordo, en aquell moment canceller, la seva pacient i eficaç ajuda.

Realment la joia és profunda, i ens envaeix l'emoció quan pensem en la nostra fundadora, en la seva gran fe, i en les seves grans incomprendions pel fet d'haver iniciar quelcom de nou, que no tenia cabuda en els cànons de l'Església d'aquell moment. Però ella, amb la seva fe en el Senyor i la obediència a l'Església, va seguir amb molta esperança, ja que estava segura que un dia, en el dia del Senyor, la seva Obra veuria la llum i les seves intuïcions serien aprovades per l'Església.

Impressiona constatar com les intuïcions i conviccions de la nostra fundadora, dona senzilla, però plena de Déu, s'hi troben emmirallades, amb el llenguatge d'avui, en l'exhortació apostòlica del Papa Francesc *Gaudete et exsultate*, sobre la crida a la santedat en el món actual.



Sense cap pretensió, i intentant contextualitzar en el nostre Institut les imatges que ens ofereix aquesta exhortació apostòlica, es podria definir a Magdalena Aulina com "la santa de la porta del costat", és a dir, la santa veïna, propera a la vida ordinària, com és la vida de cada un de nosaltres, cridats a ser sants, a santificar-nos amb el compliment fidel del nostre deure.

L'emoció es tradueix automàticament en prec, per a demanar al Senyor que ens concedeixi molt aviat la canonització de la fidel serventa Magdalena, per a que, igual que els sants i santes de tots els temps, pugui ser la nostra companya de camí, exemple i estímul en el nostre ser cristià. Sí, que pugui ser la veïna amiga, "la santa de la porta del costat" a qui poder anar quan ens falti alguna cosa, a qui poder anar quan tinguem alguna pena i necessitem consol i intercessió, i, també amb qui puguem compartir una alegria; és a dir, l'alegria que és pròpia de la santedat, i Magdalena Aulina, tot i els sofriments que va patir, fou una dona alegre, que contagiava l'alegria que neix de l'Evangelí.

Sr. Cardenal, fruit de l'estima que sabem que té pel nostre Institut, i fruit de la nostra confiança en el seu ministeri, ens atrevim a demanar-li que es faci portaveu a la Santa Seu, per què aviat -si és la voluntat de Déu- el nostre arquebisbat de Barcelona pugui sentir el goig de comptar amb una nova beata, una beata propera, una beata "alla portata de tutti", que ofereix pautes senzilles pel camí cap a la santedat.

I li demanem a l'Amo de la missa que vulgui enviar Operaris i Operàries per a continuar escampant pel món el seu amor, la seva misericòrdia, la seva pau.

Confiem en la intercessió de Magdalena Aulina a tots els que avui ens acompanyen en l'acció de gràcies a Déu, als que han fet possible el goig d'avui, i als qui ens recolzen amb la pregària.

Te Deum Laudamus.  
A tu Senyor la nostra lloança eterna

